

Рождество Христово е

22 декември 2023 г. • година XIII • брой 319

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ПРЕЗ 2024 ГОДИНА „АРСЕНАЛ“ ЩЕ ЖИВЕЕ И РАБОТИ ПОД ЗНАКА НА СВОЯ ЕДИН ВЕК В КАЗАНЛЪК

Интервю с инж. Николай Ибушев,
генерален директор на „Арсенал“ АД

- Г-н Ибушев, в навечерието сме на Коледа и Нова година. Обикновено по това време, освен празничното настроение, човек си прави равностметка за свършената работа. За фирма от ранга на „Арсенал“ такава равностметката е всеобхватна, но все пак, какво бихте открили като най-важно?

- За фирма със 145-годишна история, на която след броени дни ѝ предстои да влезе в своето

столетие на територията на Казанлък, е трудно да се направи отчет в рамките на един разговор. Това е първото предприятие у нас след Освобождението, което и до днес не само работи, но непрекъснато се развива и надгражда, успешно съчетавайки постиженията през годините с най-новите изисквания на съвременния свят. „Арсенал“ е наричан гръбнак на националната икономика, основоположник на българската отбранителна индустрия, заводът майка, дал началото на десетки промишлени предприятия в България... И всичко това е вярно. За историята, за настоящето и бъдещето му ще говорим през цялата 2024 година.

Правейки равностметка в края на 2023-а, в очакване на юбилейната за дружеството нова година, трябва да кажем, че „Арсенал“ е изключително стабилен – и във финансово, и в производствено, и в търговско отношение. В началото на тази година заявих, че очакваме тя да е по-добра от 2022-ра по отношение на договори, пазари, производствена база, квалификация на кадрите, в социалната сфера. Смело мога да кажа, че всичко, с което ръководствата на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД се ангажираха, се изпълнява.

На първо място – „Арсенал“ е обезпечен дългосрочно с договори и пазари. 2024 и 2025 г. ни са напълно осигурени. „Арсенал“ е надежден и желан партньор – дружеството изнася в над 120 държави в света и е познато на 5 континента. Продължават инвестициите в ново оборудване и нови производствени мощности – само през последните години инвестициите във фирмата надхвърлят 200 милиона лева. Изградените участъци с машини с ЦПУ са най-големите в страната. За първи път в историята на предприятието се решават проблеми за автоматизиран монтаж чрез роботизация, интегриран с контрола в специалните производства.

От тази година „Арсенал“ придоби още един завод в Стара Загора и бяха изградени важни обекти в дружеството.

На стр. 3

Честита Коледа,
Щастлива Нова година!

Буратинчета коледуваха в "Арсенал"

На стр. 6

Препоръчайте Идънред и може да спечелите до 1000 лв.

- Намерете компания, която би се възползвала от продуктите на Идънред България;
- Попълнете формуляра на нашия сайт;
- Ако компанията стане наш клиент, ще получите награда.

Сканирайте QR кода или посетете www.edenred.bg/sluzhiteli/preporachay-kompaniya/ и участвайте!

Идънред България е оператор на ваучери за храна и лидер в предлаганите корпоративни решения за служители. Ново! Размерът на ваучерите за храна до 200 лв. на служителя на месец беше фиксиран в ЗКПО.

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Ресторант Орешака Казанлък

Орешака
Балканска скара

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

„НИМЕКС“ ЕООД

ЕИК 123094839

За ресторант „Орешака“

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

ПОДКРЕПА ЗА ДОБРИ КАУЗИ

Кои сме ние, общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“

Къде и с какво можем да сме ви полезни в Общинския съвет - Казанлък, мандат 2023-2027 г.?

● **Инж. Владимир Чучумишев, председател на групата съветници от „Алтернативата на гражданите“** – зам.-председател на Постоянната комисия (ПК) по образование, младежки дейности и спорт в Общинския съвет; член на ПК по култура, туризъм и вероизповедания;

● **Инж. Янко Запрянов, доайен на групата** – общински съветник четвърти мандат; член на ПК по селско и горско стопанство и опазване на околната среда; член на ПК по разпореджване с общинска собственост, европейски проекти и бизнес среда;

● **Добрин Драгнев, финансист** – общински съветник трети мандат; председател на ПК по икономика, бюджет и финанси; член на ПК по здравеопазване, образование, социални дейности и трудова заетост;

● **Адвокат Мариета Пепелешкова** – общински съветник втори мандат; зам.-председател на ПК по правни въпроси, сигурност и обществен ред, по въпроси за противодействие на корупцията и за ул-

ражняване контрол върху актовете, издадени от органите на местната изпълнителна власт; член на ПК по устройство на територията, инфраструктурата, строителството и транспорт;

● **Петя Палазова, д-р по физика на околната среда** – председател на ПК по селско и горско стопанство и опазване на околната среда; член на ПК по здравеопазване, образование, социални дейности и трудова заетост;

● **Иван Иванов, юрист** – член на ПК по образование, младежки дейности и спорт; член на ПК по правни въпроси, сигурност и обществен ред, по въпроси за противодействие на корупцията и за упражняване контрол върху актовете, издадени от органите на местната изпълнителна власт.

● **Красимира Харизанова, икономист** – общински съветник трети мандат; член на ПК по икономика, бюджет и финанси; член на ПК по разпореджване с общинска собственост, европроекти и бизнес среда.

Помагаме, даряваме, градим. Така и ще бъде

"При добрата организация и с наша помощ децата на Енина ще намерят своя втори дом тук. Помагаме, даряваме

Мария Игнатова връчва почетен плакет на инж. Николай Ибушев

и градим в региона. Така и ще бъде." Това каза при откриването на новия дом на НЧ „Енинче - 2022“ Почетният гражданин на Казанлък и генерален директор на „Арсенал“ АД инж. Николай Ибушев.

Новият дом на най-новото читалище в страната, създадено в деня на Св. Иван Рилски – 19 октомври 2022 г., се помещава в реновираните помещения на втория етаж на сградата в Кметство Енина. То ще се превърне в уютно място за деца и възрастни от селото, в което да съхраняват, пазят и надграждат традициите и културата на населеното място. Изцяло обновените помещения предлагат много добри възможности за творчество, народни танци, спортни занимания, часове по чужди езици, както и различни тематични уроци.

„Не въярвайте на слухове за събаряне на сгради в Енина“, каза още Николай Ибушев, по повод пълзнали в селото слухове за събаряне на сградата, в която се помещава другото

читалище в Енина – "Братство". „Аз в моя живот само съм градил. Не съм рушил. Николай Ибушев и групата съветници от "Алтернативата на гражданите" помагаме, даряваме и градим в региона. Така и ще бъде, предайте на всички в Енина“, каза още г-н Ибушев. Той обяви, че залите в Дома на културата "Арсе-

нал" винаги ще бъдат отворени безвъзмездно за инициативите на читалище "Енинче", както и за всякакъв друг вид подкрепа.

Домът на новото читалище бе благословен от отец Николай от храм „Св. Пророк Илия“.

Председателят на настояществото Мария Игнатова връчи почетен плакет и благодарствено писмо на Николай Ибушев за финансовата помощ и безрезервната подкрепа за осъществяване и финализиране на дейностите. Благодарствено писмо получи и съветниците от „Алтернативата на гражданите“

за дарението от тяхна страна и за подкрепата. Николай Ибушев връчи и първия дар на новото читалище – уникално енциклопедично издание, на български и английски език, финансирано от „Арсенал“, със заглавие „1001 причини да се гордеем, че сме българи“. Книгата е под номер 1 в бъдещата библиотека на „Енинче“ и носи посланието: „Да се чете тази книга за щастие и просперитет“.

„Арсенал“ ще продължи да дарява ценни книги за читалищната библиотека. Инж. Ибушев призова енинци да се включат със свои дарения на книги, за да бъде създаден читалищен фонд. Откриването на базата на НЧ „Енинче - 2022“ бе уважено от кмета на Енина Димитрина Дончева, местни хора и гости от съседни населени места. „Домът“ на новото читалище не е първата подкрепа от „Арсенал“, Николай Ибушев и съветниците от групата „Алтернативата на гражданите“ към селото. С тяхна помощ от няколко години Енина има нова Коледна украса, изцяло обновена сграда на Здравната служба, осветена Часовникова кула, банкомат.

„Домът“ на новото читалище не е първата подкрепа от „Арсенал“, Николай Ибушев и съветниците от групата „Алтернативата на гражданите“ към селото. С тяхна помощ от няколко години Енина има нова Коледна украса, изцяло обновена сграда на Здравната служба, осветена Часовникова кула, банкомат.

С помощта на „Арсенал“ и общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“ три селища грейнаха в коледни светлини и пища украса

В Енина

Най-голямата жива елха в община Казанлък, висока 22 метра, с богата украса, засия за поредна година за радост на жителите на Енина, благодарение личното съдействие на генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев. Обединените усилия на

съветниците от „Алтернативата на гражданите“ и колектива на „Арсенал“ и тази година правят

В Енина

възможна приказната Коледа в китното казанлъшко село. Украсена е с тяхна помощ и сградата на Здравната служба. Подпомагането за празници и неотложни ремонти в селото, поставянето на банкомат, възстановяване на осветлението и часовника на Часовниковата кула са само част от споделената подкрепа от страна на съветниците от непартийната формация.

В Крън

За първи път град Крън има

В Крън

толкова красива Коледна украса, с много светлини и настроения. Това коментираха жители на града, уважили поканата на новия кмет Тодор Малаков, за запалването на Коледната елха. Малаков бе издигнат за кмет от Инициативен комитет и бе подкрепен от Коалиция „Алтернативата на гражданите“ като непартиен кандидат.

Големите елхи в парка на Крън засяха в Коледни светлини, осветена бе и сградата на Кметството. Светещи елементи са поставени по главната улица и на площада на Коледното тържество бе дадено с красива празнична заря. Всичко това е дар от „Арсенал“, групата съветници от „Алтернативата на гражданите“ и лично от г-н Николай Ибушев.

За подкрепата и жеста общинските съветници от Коалицията получи специален дар от жителите на Крън. Той бе връчен на доайена на групата инж. Янко Запрянов. Празнична програма и подаръци от Дядо Коледа зарадваха децата на града.

В Ръжена

И в село Ръжена хората бяха

единодушни: „За първи път има толкова красива елха и толкова много светлина. С нея идва и надеждата, че тук ще има добри дни. Благодарим ви.“ С тези думи жителите на селото приветстваха гостите си от „Алтернативата на гражданите“ – общинските

съветници, които първи посетиха населеното място тази есен, за да чуят болките на хората там. С финансовата помощ на „Арсенал“ Ръжена получи като дар красива Коледна елха, а центърът на селото засия в празнични светлини. Красота и настроение!

Общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“ бяха и първите, които подкрепиха настояществото на читалище „Светлина - 1928“ и жителите на селото на техния декемврийски базар, с цел набавране на средства за ремонт на читалищната сграда. Те обещаха съдействие и още помощ в тази посока.

За днешния ден и за поколенията напред

С нова визия скоро ще посреще православният храм „Св. Пророк Илия“ в Казанлък.

Това става възможно с даренията на общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“. Поради заболяване на чимшира в двора, се налага да се направи ново оформление на външното пространство на храма. По молба на църковната управа на „Св. Пророк Илия“ общинските съветници подкрепят идеята.

По желание на свещениците и

Храм „Св. Пророк Илия

след дълго търсене са осигурени две нови вечнозелени дръвчета. Това са „плащещи“ кедр, с височина 2 метра и широчина на короната от 2 метра. Доставени са от разсадници в Пазарджик и София. Засадени са с много любими и с надеждата да се пазят, а зелената им да радва миряните десетилетия напред. „Нямам думи да благодаря. Дърветата са уникални. Тази красота ще остане за поколенията“, признателен е отец Николай от храм „Св. Пророк Илия“.

Продължава от стр. 1

ПРЕЗ 2024 ГОДИНА „АРСЕНАЛ“ ...

Сред тях са пречиствателна станция в Завод 4, газификацията на завода в Мъглиж, противопожарният водоем на полигона за изпитване на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия. Изградихме нови складове на различни площадки на територията на предприятието, извършихме газификация и газопроводни отклонения на цехове в Завод 1 и в Завод 5, разширихме киселинното депо в Завод 3, приключихме строителството на линия за анодна оксидация с осветяване, изградихме котелна централа на дървен чипс в Завод 2. Създадохме една от най-големите у нас фотоволтаични инсталации. Изцяло обновихме централното парково пространство, където оформихме музей на открито с уникални стари оръдия, специално възстановени за целта.

Нашето предприятие е уникално – в „Арсенал“ има развити технологии, каквито няма в цяла България: тук се обработват над 200 000 асортирента сурови материали. Дружеството предлага работа за специалисти и работници по близо 700 вида професии, което едва ли съществува в друго промишлено предприятие у нас, и е едно от малкото останали, където има втора категория труд.

През 2023 година средната работна заплата в „Арсенал“ е над средната за Старозагорска област и нахвърля 2000 лева, а средната работна заплата в заводите 3 и 4 достигна 2250-2300 лв. Запазихме ваучерите за храна в максималния им размер от 200 лева месечно, като годишно те достигат 3000 лв., което е близо заплата и половина допълнително за всеки работещ в дружеството.

Социалната политика на „Арсенал“ няма аналог в България. Тя обхваща различни сфери – здравеопазване, подобряване условията на труд, евтино столово хранене, безплатна почивка „ол инклузив“ на море в Несебър, безплатен транспорт за пътуващите, безплатно трениране на деца и юноши във Футболен клуб „Арсенал-2000“, безплатно обучение на деца и младежи във Фолклорен ансамбъл „Арсенал“, грижа за материалната база на Детска градина „Буратино“, издръжка на Дома на културата, изградени паркинги за автомобилите на хиляди арсеналци и още редица придобивки, сред които и най-сладката, в буквалния смисъл на думата – празничната торта за всеки арсеналски рожденик. Всичко това повишава стандарта на работещите в дружеството, дава сигурност и спокойствие на техните семейства.

Бих искал да отбележа, че в „Арсенал“ ръководство и синдикати работят в добро взаимодействие, благодарение

По време на традиционния фирмен празник

на което постигнахме едно от първите места в България по обем и мащабност на социалната ни програма. Дружеството осъществява и широка дарителска дейност за различни каузи, което ни прави активни участници в обществения живот на Казанлък и населените места.

- Вие винаги подчертавате значението на екипа, на кадрите и приноса на всеки арсеналец за успехите на дружеството...

- В годините, в които ръководя „Арсенал“, създадохме ръководен екип, който работи в невероятен синхрон. Всеки си знае отговорностите и си тежи на мястото. Освен мениджърския екип, който е феноменален със своя професионализъм и денонощна работа, няма човек в „Арсенал“, който да не допринесе с труда, опита и знанията си за развитието на предприятието. Алеята на трудова слава е една от добрите традиции на предприятието, която възстановихме, и вече 19 години отличаваме арсеналци за техния принос към дружеството.

Можем с гордост да кажем, че „Арсенал“ напълно заслужава определението „ковачница на кадри“. Във фирмата

сътрудничеството ни с Техническия университет в София и Инженерно-педагогическия факултет в Сливен. Стипендиантската програма на дружеството, специално разработена в подкрепа на учащите се наши работници, служители и специалисти, дава много добри резултати.

- Г-н Ибушев, 2024 година е знаменателна за предприятието. Но, за Вас самия, каква е равностопката, защото от тези 100 години на „Арсенал“ в Казанлък вече 52 Вие сте част от неговия живот, от неговите трудни и успешни години?

- Всъщност, аз съм свързан с „Арсенал“ още от дете. Родителите ми работеха в „Арсенал“ и са ме водили във фирмения стол, когато нямаше кой да ме гледа къщи. Майка ми бе основател на Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“, баща ми бе отличаван като рационализатор, а преди пенсионирането си бе началник ОТК на Завод 5. Като ученик в първата математическа паралелка в Казанлък, от 1964 до 1967 г., бях с профил „Електротехника“. Това беше преди създаването на Природо-математическата гимназия в града. Бях запален радиолобител, интересувах се и от философия. Като ученик всяка седмица по един ден стажувах в Завод 5. Приеха ме за студент в Техническия университет в София, специалност „Електроника“, но по стечение на обстоятелствата заминах да следвам в тогавашния Съветски съюз.

Цял живот съм работил в „Арсенал“. Извървял съм цялата стълбца на йерархията: от обикновен работник до генерален директор. Започнах като фрезист на копирка. Работих два месеца, когато тогавашният директор на завода инж. Стефан Дмянов, също възпитаник на Тулския

политехнически институт, разбрал за това и ме извика: „Как може инженер, завършил в Съветския съюз, да е работник?!“. Назначиха ме за началник-смяна. Работех на смени на цевите. После станях майстор-производство, след това – началник на производствен отдел, началник на цех в усвояването на пистолет „Макаров“, ръководител на технологично бюро и инструментална екипировка, после – заместник-директор по техническите въпроси. По линия на предприятието бях командирован 3 години в Сирия. Като се завърнах, създадох „Арсенал инженеринг“ и 10 години бях негов директор. За известно време бях заместник-директор по търговските въпроси и търговски директор на „Арсенал“. От 9 септември 1997 година съм изпълнителен директор на „Арсенал“. „Арсенал“ е неповторима фабрика, с невероятни въз-

можности и изключителни специалисти, което позволява една идея да се превърне в реалност. Благодарение на търговското дружество „Арсенал-2000“, нашите пазари се разшириха, стигайки до далечни държави. Цялостната ни политика – и по отношение на производството, и като пазарно поведение, ни позволява да се справяме така, че „Арсенал“ да стои стабилно и да има авторитет на световно ниво.

- Г-н Ибушев, с какво ще изненадате казанлъчани в годината на юбилея?

- Отдавна сме започнали подготовката за юбилейната година – реставриран е артилерийският парк пред фирмения музей; обновена е сградата на Управлението; вървят усилено дейности по

Вече 19 години в „Арсенал“ отличават най-добрите в труда – работници, служители и специалисти

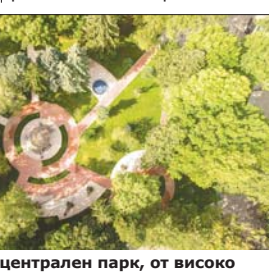
новата визия на парковете и на междузаводските пространства; подготовени са две рекламни книги за историята на „Арсенал“ – на български и на английски език. През цялата 2024 година „Арсенал“ ще живее и работи под знака на своето столетие.

- Вашето пожелание за Коледа и Нова година?

- Пожелавам на всички арсеналци и на техните семейства здраве, щастие и успехи във всяко тяхно начинание. Да бъдат сплотени, да мислят позитивно и да имат високи цели в житейския и в професионалния си път. Нека да се чувстват горди, че са свързали живота си с „Арсенал“ – няма друго предприятие в България с такава история и такива

- Вие сте основател и ръководител на Коалиция „Алтернативата на гражданите“, която в настоящия местен парламент е втора сила по численост на общинските съветници. Кое Ви провокира да направите тази стъпка?

- Общинският съвет е много важен орган на местното самоуправление – това е законодателният орган в община Казанлък. Той решава какво и как да се направи в града и населените места. От неговите решения зависи и работата на изпълнителната власт. Оказа се, че точно там най-голямото предприятие в региона и най-големият работодател в сектор „Машиностроене“ не

Обновеният централен парк, от високо

дадености. „Арсенал“ е епоха в българската индустрия.

**Честита Коледа!
Успешна и благословена
2024 година!**

Юлия Младенова

ОЩЕ 17 АРСЕНАЛЦИ ВЕЧЕ СА МАГИСТЪР-ИНЖЕНЕРИ

Още 17 арсеналци получили официално дипломите си за магистър-инженери по

курс във филиала на Техническия университет в града на войводите. Първите 24 ар-

ряна Габарова – 5.96, и Ирена Матева – 5.75.

Тържествената церемония се проведе на 15 декември в залата на Драматичен театър „Стефан Киров“ в Сливен. От този випуск се дипломира общо 426 absolventи – професионални бакалаври, бакалаври и магистри в различни специалности. На връчването на дипломите бяха ректорът на Техническия университет проф. д-р инж. Иван Кралов, ръководителят на Инженерно-педагогическия факултет и Колеж в Сливен проф. д-р Станимир Карапетков, деканът на ИПФ-Сливен доц. д-р инж. Невен Кръстев и други гости.

„Арсенал“ АД – един от важните партньори на висшето учебно заведение, бе представен от инж. Николай Куцаров, който е и един от преподавателите на absolventите. Дипломите на новите инженери връчиха доц. д-р Михале Топалова, която е водила обучението по „Технология на

машиностроенето“, и доц. д-р Милко Йорданов, водил лекциите по „Материалознание“.

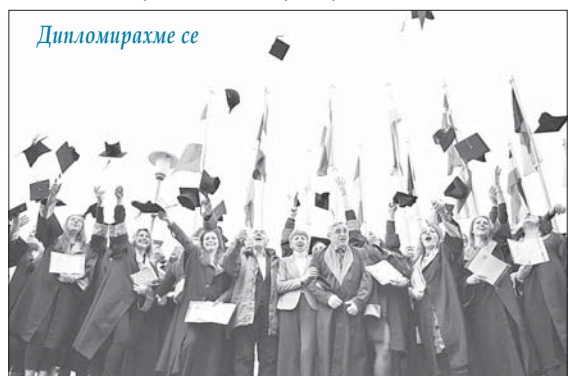
жела на новите магистри успех, да продължат да учат и да се усъвършенстват, защото знание-

Випуск '2023 на Инженерно-педагогически факултет и Колеж - Сливен, към Технически университет - София

специалността „Технология на машиностроенето“ от Технически университет - София, Инженерно-педагогически факултет и Колеж - Сливен. Това е вторият арсеналски випуск, който завършва магистърски

сеналски магистри от висшето учебно заведение получили дипломите си през януари тази година. В настоящия випуск с най-висок успех сред absolventите от „Арсенал“ са Кристина Мачкова – 5.96, Бо-

Дипломирахме се

Церемонията започна с полагането на Галилеевата клетва, изпълнение на Студентския химн и химна на Техническия университет и завърши с традиционното хвърляне на студентските шапки.

Академичната общност по-

то е най-добрата инвестиция. Поздравителен адрес бе прочетен и от името на генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев към всички преподаватели и absolventи.

Димитър Бахчеванов

КОЛЕДНИТЕ ЧУДЕСА, СЪТВОРЕНИ ОТ МАЛКИ И ГОЛЕМИ

За поредна година арсеналци се включиха в благотворителната кампания „Акция Дядо Коледа“ на Сдружение „Бъдеще за децата“. Вече 10 години Сдружението обединява казанлъжчани в благотворителна инициатива под мотото „Заедно да подарим по една възшебна коледна приказка!“. Тя е насочена към деца в неравностойно положение и чрез кампанията всяко нуждаещо се дете получава желани подарък, благодарение на добър човек, взел неговото писъмце до белябрания старец и превърнал в реалност една мечта.

„Арсенал“ отново се отзова и се включи в инициати-

ДГ „Буратино“ се включи в „Акция Дядо Коледа“

вата на Сдружението. И деца от Детска градина „Буратино“, и работещи в заводите на фирмата участваха в „Акция Дядо Коледа“. Подаръци осигуриха арсеналци от Завод 1/105 - „Производствен отдел“, и от Завод 5/390 - направление „Качество“. Да подкрепят нуждаещи се техни връстници се отзоваха и малчуганите от арсеналската детска градина „Буратино“. За втора поредна година групите „Малвина“ и „Арлекин“ се включиха в дарителската кампания и спомогнаха да се сбъдне детска мечта. С помощта на родителите в група „Малвина“ беше събрана сумата от 200 лв., с които беше закупен така мечтания спор-

тен екип на 14-годишно дете. В група „Арлекин“ бе събра-

Играчки за деца в нужда

на сумата от 100 лв., с които бяха закупени желаните нови топли дрехи за 13-годишно

момиче.

Тази Коледа групите „Лиса Алиса“ и „Артемон“ станаха част и от инициативата „Помощник на Дядо Коледа“, където децата с помощта на родителите си дариха свои играчки, които да отидат при деца в нужда. Играчките бяха предоставени в Общинска библиотека „Искра“, а детската градина получи поредната си грамота за участие.

„Надяваме се, че сме посели зрънцето в детските сърчица, че когато дадеш нещо, воден от добри мисли, и на теб ще се случи нещо добро“, споделя екипът на Детска градина „Буратино“, учейки своите възпитаници на добротворство и съпричастност.

Юлия Младенова

Ветераните от „Продажби“ с весела сбирка по Коледа

Ентузиазирани ветерани от Отдел „Продажби“ на „Арсенал“ се събраха в навечерието на Коледните празници за традиционна среща, сподели за „Трибуна Арсенал“ Донка Дънова. Отделът, с бившето наименование „Пласмент“, е един от най-сплотените в предприятието – от десетилетия. „Винаги сме били много задружни. Традицията се спазва и от тези, които сега работят там“, казва Донка Дънова, инженер-химик, с дълъг стаж в казанлъжката оръжейница. Тя е в ядрото на организацията от самото начало на ветеранските срещи. От 1990 до 2010 година е специалист по износа.

В нейните службени ангажменти е работата с митническите служби и оформянето на сложната документация по реализацията на арсеналската продукция в чужбина. В отдела винаги са работили предимно жени – както навремето, така и сега. „Само шофьорът ни е мъж!“,

усмихва се Донка. Нейни най-близки сподвижници в организацията на любимите срещи преди Коледа са колежките ѝ Саша Бо-

присъствал и покойният вече ресорен зам.-директор на „Арсенал“, Сашо Димитров. На срещите идват и продължителите на традицията,

който и сега са в „Продажби“, Лили Василева и Светлана Ценкова, както и ръководителката на отдела Стефка Белчева.

Някои от ветераните на отдела не спират да бъдат всячески активни в живота си, макар и пенсионерки. Адамова е библиотекар в Бузовград, а самата Дънова от години е председател на Пенсионерското дружество в Енина, страстен танцьор в групата за народни танци и активен деятел на новото читалище „Енинче-2022“. В дните на срещата ни, след ветеранската сбирка, тя има в задачите си подготовката на още четири празнични събития, което не само не ѝ пречи, но я вдъхновява за нови инициативи. Така знае още от времето си в „Арсенал“ и Отдел „Продажби“ – винаги „на крак“, динамично и с вдъхновение!

Диана Рамналиева

Ветераните от Отдел „Продажби“, бившият „Пласмент“ на „Арсенал“, на традиционна среща за Коледните празници

„Арсенал“ АД

Предлага работа за:

- **Висококвалифицирани инженери по различни специалности;**

- **Специалисти и работници в сферата на машиностроенето за заводите на дружеството в Казанлък и Мъглиж и за новия завод на „Арсенал“ в Стара Загора;**

Всички свободни позиции, условията, които предоставя дружеството, необходимите документи за кандидатстване и начинът им за подаване могат да се видят на официалния сайт на „Арсенал“ АД, на линка: <https://www.arsenal-bg.com/jobs>

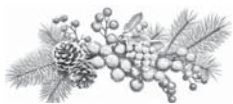
Кандидатите могат изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД:

www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от Офис № 1 – Пропуски, намиращ се на Централния портал на дружеството в Казанлък на бул. „Розова долина“ № 100, или във фирмения офис в Стара Загора на бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес:

kadri@arsenal-bg.com, подадени в град Казанлък в Офис № 4 на дружеството или в офиса в Стара Загора.

Тел. за контакти: 0431/57747; 0882987799; 0882987754; 0885332535

В „АРСЕНАЛ” РЪКОВОДСТВО И СИНДИКАТИ РАБОТЯТ В СИНХРОН

„Щастлив съм, че съм пред вас и отново, както винаги, да заявя, че синдикатите имат важна роля. Ръководството на „Арсенал” никога не е възпрепятствало сдружаването на работещите в синдикални организации – структурата на КНСБ в нашето дружество е най-го-

черта, че в предприятието се върви по пътя на механизация, автоматизация и роботизация на производството и, за да се постигне това, се правят инвестиции в съвременно оборудване.

На годишната среща на КНСБ в „Арсенал” бяха представени отчетът на Взаимоспомагателната каса (ВСК), възможностите и ползите, които дава Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ-Сила” на работещите при тяхното пенсиониране. ВСК отчете нарастване на своите членове и увеличаване на средствата,

Инж. Ибушев и цялото ръководство на „Арсенал” се срещнаха с актива на КНСБ

лямата във федерация „Метал-електро”. В предприятието има и структура на КТ „Подкрепа”. Благодарение на това, че ръководството и синдикатите работим в синхрон, ние постигнахме голяма по обем и мащабна социална програма, увеличихме неколкостранно работните заплати и с този ръст в заплащането изпреварихме инфлацията”. С тези думи се обърна генералният директор на „Арсенал” инж. Николай Ибушев към актива на КНСБ по време на традиционното годишно обучение на синдикалната организация в дружеството. Заедно с него на срещата дойдоха всички членове на ръководните екипи на „Арсенал” АД и „Арсенал-2000” АД: Христо Ибушев, Билян Тошков, Янко Костадинов, Йордан Йорданов, Христо Стрешков, Стойчо Крачолов, директорите на заводите в структурата на предприятието.

Янко Костадинов, директор „Финанси и икономика” на „Арсенал” АД, съобщиха от ноември 2022 до ноември 2023 г. увеличението на работните заплати в дружеството е 38% и е значително по-високо от размера на инфлацията. А инж. Ибушев допълни: „В сектор „Машиностроене” сме номер 1. Щом имаме възможност, ще вдигаме заплатите. В момента в „Арсенал” работят над 8800 души. Дружеството осигурява работа за още 1000 души в кооперирани фирми”. Той постави акцент върху въпроса с кадрите и призова да се работи активно в тази посока, защото бъдещето принадлежи на младите и те трябва да бъдат добре подготвени. Генералният директор под-

акмулирани от лични вноски. Към 12 декември членовете ѝ са 3710. Касата е раздала помощи на 114 души на обща стойност 15 210 лв. 410 арсеналци са получили краткосрочни заеми на обща

сума от 172 800 лева. Раздадени са дългосрочни заеми на 972 членове на ВСК, в общ размер на 4 612 400 лв. Към момента средствата, набрани от лични вноски на членовете на Касата, възлизат на над 8 милиона и 800 хил. лева. Според председателя на фирмената организация на КНСБ Атанас Бозов, ВСК е създадена и продължава да работи единствено и само в помощ на работещите в „Арсенал”, като им осигурява бързо, лесно и без утешенията необходим ресурс за покриване на техни неотложни финансови нужди. По думите му, само за една година членовете на КНСБ в „Арсенал” са нараснали с 1000 души. Синдикалния съвет на КНСБ награди 26 свои активисти с парични награди.

Гости на годишното синдикално обучение бяха вицепрезидентът на КНСБ Тодор Капитанов и председателят на Националната синдикална федерация „Метал-електро” Илия Илиев, а „ЦКБ-Сила” бе представен от Георги Тодоров.

Годишното обучение на КНСБ събра десетки синдикални активисти

Даниела Неделчева от цех 170 на Завод 4 получи отличението си от Атанас Бозов

Гости на годишното синдикално обучение бяха вицепрезидентът на КНСБ Тодор Капитанов и председателят на Националната синдикална федерация „Метал-електро” Илия Илиев, а „ЦКБ-Сила” бе представен от Георги Тодоров.

КТ „ПОДКРЕПА” В „АРСЕНАЛ” ИЗБРА РЪКОВОДСТВОТО СИ

Делегатите на 12-ото Отчетно-изборно събрание на Фирмената син-

което ви поздравявам. Пожелавам това доверие и добро взаимодействие

12-ото Отчетно-изборно събрание на КТ „Подкрепа” в „Арсенал”

дикална организация на КТ „Подкрепа” в „Арсенал” АД с пълно единодушие преизбраха за председател инж. Любомир Лалев и за заместник-председател Светлана Станчева. В Изпълнителния съвет влизат две нови лица – Даниела Костова от отдел „Човешки ресурси” и Христо Саръев от Завод 1. Останалите членове на съвета са Любка Попминчева, председател на структурата на синдиката в Завод 3, която е най-многочислената в състава на арсеналската „Подкрепа”, и Иван Костадинов – член на синдиката от неговото основаване в „Арсенал”.

Гости на събранието бяха г-н Христо Ибушев, изпълнителен директор на „Арсенал” АД и на „Арсенал-2000” АД, г-н Билян Тошков, изпълнителен директор на „Арсенал-2000” АД и производствен директор на „Арсенал” АД, председателят на фирмената организация на КНСБ Атанас Бозов, председателят на Синдикалния регионален съюз на КТ „Подкрепа” Цветанка Пискова, председателят на КТ „Подкрепа” в Сопот и заместник-председател на Синдикалната федерация на машиностроителите и метало-работниците на КТ „Подкрепа” Димитър Атанасов.

„Поздравявам ви за вашите усилия като организация – обърна се към делегатите на конференцията г-н Христо Ибушев, който подчерта, че „Арсенал” приключва годината с успехи. – Ръководство и синдикати трябва да работим в синхрон и ние го правим. Ние сме с вас,

вие между ръководство и синдикална организация да продължи и вие като синдикат да сте доволни от това, което правите”.

Отчетният доклад на председателя на ФСО на КТ „Подкрепа” инж. Любомир Лалев бе задълбочен, аналитичен, с широк обхват на събитията у нас и в света, респектиращи и върху синдикалната дейност.

„Профсъюзът – това си ти”, цитира той мото на германски синдикат,

Новоизбраното ръководство, от ляво надясно: Христо Саръев, Даниела Костова, Любомир Лалев, Светлана Станчева, Любка Попминчева, Иван Костадинов

с което обясни, че синдикализмът опира до всеки човек, защото той защитава неговите права, и зависи от отношението на всеки човек към синдикалното движение. След деловата част на конференцията, дойде ред на емоционалната – две синдикални лидери, членове на арсеналската „Подкрепа” от нейното основаване до днес – Величка Иванова и Димитрина Димова, приключват с активната си синдикална дейност. Съзри и прегръдки съпътстваха тяхното решение да се оттеглят. „Когато започнахме в „Подкрепа”, децата ни бяха малки и ги водехме навсякъде с нас, защото нямаше на кого да ги оставим. Те пораснаха, вече имаме внуци, които също са големи, така че е време да се оттеглим и да дадем път на младите ни колеги в синдикалната дейност”, каза Дида Димова, а Вили Иванова бе толкова развълнувана, че успя да разплаче аудиторията.

Емоционална бе раздялата с ветераните в синдикалното движение Димитрина Димова, вляво, и Величка Иванова

Атанас Бозов акцентира върху доброто сътрудничество между двата синдиката и взаимодействието с ръководството, благодарение на което са постигнати положителни резултати, с които не може да се похвали друго предприятие в България. Приветствия поднесоха Димитър Атанасов и инж. Цветанка Пискова, която подчерта: „Арсенал” е остров на стабилност, за

с което обясни, че синдикализмът опира до всеки човек, защото той защитава неговите права, и зависи от отношението на всеки човек към синдикалното движение.

След деловата част на конференцията, дойде ред на емоционалната – две синдикални лидери, членове на арсеналската „Подкрепа” от нейното основаване до днес – Величка Иванова и Димитрина Димова, приключват с активната си синдикална дейност. Съзри и прегръдки съпътстваха тяхното решение да се оттеглят. „Когато започнахме в „Подкрепа”, децата ни бяха малки и ги водехме навсякъде с нас, защото нямаше на кого да ги оставим. Те пораснаха, вече имаме внуци, които също са големи, така че е време да се оттеглим и да дадем път на младите ни колеги в синдикалната дейност”, каза Дида Димова, а Вили Иванова бе толкова развълнувана, че успя да разплаче аудиторията.

Юлия Младенова

КОЛЕДАРЧЕТА ОТ „БУРАТИНО“ НАРИЧАХА ПОЖЕЛЕНИЯ ЗА ЗДРАВЕ И БЕРЕКЕТ

25 деца от подготвителната група „Арлекин“ в Детска градина „Буратино“ изнесоха затрогващ спектакъл „Коледуване“ пред ръководството и работещите в Управлението на „Арсенал“. Ритуалът, който деца и учители от арсеналската детска градина бяха подготвили, развълнува присъстващите. Момичетата и момчетата от най-голямата възрастова група пресъздадоха обичаите

на този прекрасен български празник - Коледа, който възхвалява раждането на Христос и надеждата за здраве, за по-добри дни, за берекет и разбирателство между хората.

Генералният директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев и директорите от неговия екип се радваха от сърце на малчуганите, а усмивките не слизаха от лицата им. Николай

Ибушев приветства малките коледари, като им пожела да са здрави, да бъдат добри и любознателни деца. Той не пропусна да подчертае, че детското заведение, което е на територията на „Арсенал“, винаги, както и досега,

може да разчита на помощ и подкрепа от дружеството. От своя страна директорката на „Буратино“ Гергана Палиева благодари на ръководството и на цялата фирма за ценната подкрепа, която детската градина винаги получава в тяхно лице.

Малчуганите бяха зарадвани с вкусна почерпка и подаръци от фирменото ръководство. Те също поднесоха своите коледни дарове, изработени с обич и фантазия, на хората в дружеството, които полагат грижи за най-малките арсеналчета.

Юлия Младенова

ДГ "Буратино"

Коледа в Енина

КОЛЕДНИ СЛАДКИ С КАНЕЛА И ДЖИНДЖИФИЛ

Нели Колева е от Казанлък. По образование е филолог, по професия – учител, но от дълго време е далеч от сферата на образованието. Собственик и управител е на фирма за международна търговия с билки, етерични масла, екстракти и флорални води, създадена от съпруга ѝ преди 30 години. Наред със служебните ангажменти, тя развива и свои хобита, свързани с кулинарията и фотографията.

През март 2011-а Нели създава своя кулинарен блог Foodforthesoul – „Храна за душата“. В него казанлъчанката представя оригинални готварски рецепти, изпълнени и снимани лично от нея. Желанието на Нели е да предлага на своите читатели лесно изпълними рецепти с достъпни продукти и да насърчава младите хора в приготвянето на домашна храна за свои-

те семейства.

Покрай снимането за кулинарния си блог, фотографията се превръща в страст и необходима емоция за Нели, както и начин да изрази своята естетика и разбирането си за храната като любов и стил на живот. Блогът ѝ печели няколко номинации за визия и стайлинг в годишните награди на сайта „Блоговодител“ с аудитория над 1.7 млн. посетители от България и от целия свят.

Блогърът от Казанлък Нели Колева има награди от престижни кулинарни конкурси и публикации в специализирани популярни кулинарни списания и интернет издания като електронното списание SIntoFOOD и списанията GoodFood, „Кулинарен журнал“, „Рецепти за здраве“, „Жената днес“. Член е на платформите Foodgawker и Tastespotting.

И една рецепта, носеща духа на Коледа и аромата на току-що изпечени сладки, от Нели Колева:

Джинджифилови коледни бисквити

Това са едни от задължителните сладки, които правят от доста години за Коледа. Те са идеалната основа за рисуване с айсинг (Б.р. – айсингът е познат още като белтъчна глазура). Ако имате подходящи формички, ще успеете да направите весели, забавни и красиви бисквитки, с които ще можете и да украсите елхата.

Необходими продукти за 45 броя:

- 85 гр. масло
- 3-4 с.л. кафява захар
- 100 гр. мед
- 1 яйце
- 350 гр. брашно
- 1/2 к. л. сода бикарбонат
- 1 с.л. сух джинджифил на прах
- 2 к.л. канела

За айсинга:

- 1 бр. белтък
- 2-3 капки лимонов сок
- 200-250 гр. пудра захар, 1 ванилия

Начин на приготвяне:

В подходящ дълбок съд разтопяваме маслото със захарта и меда. Отдръпваме от котлона и след леко охлаждане на сместа добавяме към нея цитрусовите корички. След като се охлади напълно, към сместа се добавя яйцето. Брашното се смесва добре със содата и подправките и се добавя към маслената смес от части, до

пълно усвояване, и тестото се омесва на ръка.

Оставя се на хладно за около час, след това се разточва и се изрязват формички по желание. Ако ще ги използвате за украса на елхата, в единия край на всяка бисквитка направете малка дупчица с помощта на сламка. Подредете готовите бисквитки върху хартия за печене на разстояние една от друга, защото леко увеличават обема си. Пекат се 6-8 мин. в загрята на 190-200 гр. фурна. Охлаждат се на решетка.

Бисквитките трябва да са напълно изстинали, преди да започнете да рисувате с айсинг върху тях.

Приготвяне на айсинг:

Белтъкът се разбива с лимонов сок на сняг с миксер. Лъжица по лъжица се добавя пудрата захар (двойно или тройно пресята), докато се образуват стабилни връхчета. Ванилията се добавя накрая. Чрез добавяне на лимонов сок айсингът може да се разрежда, а при добавяне на пудра захар да се стъпява. Гъстият се използва за контур на бисквитките, а по-течният – за запълване на пространството между контурите. Може да оцветите айсинга с хранителни бои. Най-подходящи са течните или гел-боите. С помощта на сладкарски пош или найлонова торбичка с малка дупчица в ъгъла айсингът се шприцова върху бисквитите в желаната от вас форма.

Подготви: Диана Рамналиева

Сн. Нели Колева

Празник в Крън

Коледен дух в "Арсенал"

На хорото

Зарята

Благодарим на Енчо Славов за снимките, които ни предостави

АРСЕНАЛКА СЕ ГОТВИ ЗА ТРЕТИЯ СИ КОНТИНЕНТАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Арсеналската гордост в алпинизма – Мая Иванова, от 0/730 на дружеството, се стяга за поредния си житейски и спортен връх. В плановете ѝ, още в началото на м. януари 2024 година, влиза изкачване на най-високия връх в Южна Америка – Аконкагуа. Върхът е висок 6962 метра, разположен е в Андите на територията на Аржентина. За покоряването на Аконкагуа Мая получи финансова подкрепа от „Арсенал“ АД. Дружеството ѝ помогна със сумата от 2000 лв., като ѝ осигури специална екипировка, която тя задължително трябва да има за връх от такъв мащаб и височина. В групата, сформирана за Аконкагуа, Мая Иванова е единственият алпинист от Казанлък и от Старозагорска област.

Това е третият континентален пър-

Мая Иванова на връх Елбрус

венец, който влиза в нейния списък от предизвикателства. След като през декември 2021 г. Мая изкачи покрива на Африка – връх Ухуру в Килиманджаро, на 12 август 2023-а Мая стъпи на Елбрус. Със своите 5642 метра височина той е най-високият планински масив и връх в Русия и в планинската система Голям Кавказ. А след Елбрус мъжкото момиче от „Арсенал“ изкачи връх Дамаванд – най-високата точка на Иран и Западна Азия. Дамаванд е наричан още „принцът на Персия“, но зад романтичното му име се крият доста опасни изненади. „Ние не покоряваме върховете, те нас покоряват със своето величие“, винаги уточнява Мая, а за да стигне успешно до целта, тя тренира упорито всеки ден. И следва каузата за по-чиста планета и съветите за здравословно хранене на алпиниста Атанас Скатов.

Юлия Младенова

И с екипировката от „Арсенал“ – за Аконкагуа

В ГЛАВНАТА РОЛЯ - АКТЬОРЪТ ДИМИТЪР ГАВРАИЛОВ:

ЖИВОТЪТ МУ - СБЪДНАТА ДЕТСКА МЕЧТА

Ако си мислите, че не познавате човек, който да е сбъднал мечтата си – грешите! Това е артистът Димитър Гавраилов от театър „Любомир Кабакчиев“ (Б.р. - учреден като Казанлъшки общински театър през 1998-а), познат още като Додо – клоун и аниматор, а по Коледа – често влизаш в ролята и на Добрия старец... Без него не минава нито един

„В онези години театър беше самодееен и всички участници в представленията работеха на различни места. Аз бях твърдо решен, че ще ставам куклен актьор и затова смених няколко училища. Завърших Вечерната гимназия, която по това време бе в сградата на Математическата гимназия. Това бе много удобна локация, защото театърът тогава бе в читалището, в непосредствена близост. Учителите ми ме подкрепяха и можех спокойно да ходя на репетициите и на представленията. Това бе много мил и важен за мен жест, който много ми помогна“, спомня си Димитър Гавраилов.

Китайското проклятие

„Да живееш в интересни времена! Казват, че това е древно китайско проклятие. А времената бяха наистина интересни. Аз се оказах от „гранично поколение“ – бях пионер и комсомолец, после отмениха тези организации. Военната служба също бе отменена след моето пребиваване в казармата. Въобще динамиката в живота се завъртя на бързи обороти. Нищо обаче не промени моите стремежи. В НАТФИЗ кандидатствах два пъти, и два пъти бях приет. Но се отказах по различни причини. Първият път, за да вляза в казармата, вторият – за да отида с читалищния театър на турне в Китай, в Гуанджоу. Там ни поканиха китайски продуценти. Как да изтърве човек такава възможност?! В настоящия състав на театъра от „китайците“ сме останали само аз и Мара Бонева.

Случи се така, че по-късно съм работил и с двамата професора – Румен Рачев и Дора Рускова,

при които щях да уча, ако бях постъпил в Академията. Винаги съм кандидатствал само за куклен театър и в момента почти не участвам в други представления“, разказва актьорът.

Появата на Додо

За Димитър Гавраилов спектаклите за деца изискват много повече труд, защото те са най-чистата и най-непринудена аудитория. За разлика от възрастните, те приемат всичко, което става на сцената, като истина и безпогрешно откриват фалша. Възможно е дори да „помагат“ на актьорите със съвети. Например, че единият герой лъже, че другият се крие и т.н. Затова артистът трябва да бъде повече от перфектен, когато работи с тази публика. Димитър няколко пъти работи извън Казанлък, в театрите във Видин, в Габрово и Силистра, но винаги се завръща в родния град.

При едно от тези завръщания през 2008-ма, неговият брат Ивайло отваря първия парти център в града на розите. Той се намирал в помещението, в което сега е Музеят на фотографията. По това време Митко се чуди с какво да се захване. „Веднъж мой познат ме попита дали е вярно, че подготвям

ка“, с който печели наградата за най-добър изпълнител на първото издание на Националния фестивал на любителските театри „Вълшебникът театър“ в Севлиево. Димитър изпълнява и шестте роли на своите герои, чиито кукли също изработва сам. „Палечка“ се играе много успешно няколко години от него, в цялата страна.

Брат му обаче го кани да замести аниматора – само веднъж, според уговорката. Новата роля се харесва на малчуганите и изяви на Митко, по „изключението“, стават две, три и най-накрая, вече не ги брои. Тогава се ражда и клоунът Додо – един познат и любим образ на много казанлъшки семейства. „Дълго мислих за име на своя героиня, което да се помни лесно от децата, но и аз да не го забравям“ – казва артистът. – Аз съм Димитър, значи трябва да е нещо с Д! Най-лесно за запомняне е така – името ми да започва с До и завършва с До. Така се появи Додо!“ Оттогава работата в театъра и ролята на аниматор са неразделна част от натоварения му график. Естествено – участията се съствяват около празниците. От много години Митко е и Дядо Коледа. А този образ също си има своята специфика. Има деца, които се сърдят, плашат или по други причини не са настроени празнично, но Дядо Коледа не може да си тръгне, преди настроението и радостта да осенят дома, в който е дошъл. За всяка визита трябва специален подход, за който няма предварителна подготовка, нужна е импро-

визаторска дарба. Затова пък възторжените детски усмивки и щастливите родители са най-сладката награда за Дядо Коледа.

Традициите

„Театралното изкуство винаги ще има своето значимо място в Казанлък“, убеден е казанлъшкият артист. За празниците той

Димитър Гавраилов

детски спектакъл. И най-хубавото на неговата сбъдната мечта е, че тя е още от детството му...

„Любовта към театъра, може да се каже, получих в наследство! Баща ми Иван Гавраилов също бе част от театралната трупа, навремето. Тогава към читалище „Искра“ имаше няколко трупи – драматична, куклена, музикална. Татко участваше и в куклени спектакли и аз от дете винаги съм искал да правя същото като него“, разказва Митко.

В детските формации той попада първо в състава по Художествено слово, а после го привлича и Васил Белев, който прави куклените постановки. Признава, че днес му е трудно да си спомни всичките си участия, но първото му излизане на сцена е, когато е втори или трети клас, в пиесата „Най-чудното чудо“ по текст на Стефан Цанев.

На любимата куклена сцена

куклен спектакъл. Отвърнах: „Ами подготвям, щом трябва!“, спомня си той. Така се появява идеята за спектакъла „Палеч-

ка“ в който е дошъл. За всяка визита трябва специален подход, за който няма предварителна подготовка, нужна е импро-

Коледни спектакли

има множество изяви в детски градини, на различни тържества, а на 14-и представи своя нов авторски проект „Горски бъркотии“ в Раднево. Усилено работи и по бъдещия си моноспектакъл, за който засега не иска да говори в подробности. „Много съм щастлив, че работата с младите продължава. Като изключително успешен мога да оценя първия Детски театрален фестивал, който се проведе в Казанлък в началото на тази година. След кончината на дългогодишната ръководителка на детската театрална школа към читалище „Искра“ Мая Стоянова, сега нейното дело продължава Петър Петров. В младешките и децата виждам нашите следовници и вярвам, че този дух и традицията в сценичното изкуство ще продължи да живее и да се развива в моя град“, казва актьорът, режисьорът, Додо и Дядо Коледа – Димитър Гавраилов.

Димитър Бахчеванов

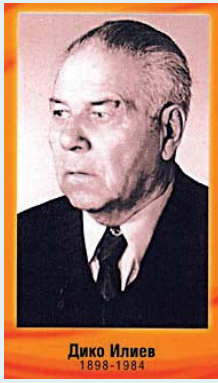

ДИКО ИЛИЕВ

АВТОРЪТ НА ХОРОВОДНИЯ ХИМН НА БЪЛГАРИТЕ

От много години Дунавското хоро е традиционен символ на българската Нова година. В празничната нощ, след речта на президента и националния химн, въодушевяващото хоро вдига на крака всеки българин, където и да се намира. На площадите и обществени места обаче, по закон, публичното му изпълнение трябва да е вече с уредени права. „Прочутото хоро е със защитени права до 2056 г. Това не е народна, а авторска музика, създадена на фолклорна основа“, категорични са от „Музикаутор“ – организацията за управление на авторски права. Авторът Дико Илиев /1898-1984/ е музикант, диригент и композитор, създал на нов жанр – народно хоро с духов оркестър. Създал е над 90 произведения – 56 хора, сред които „Еленино“, „Ганкино“, „Искърско“, 16 марша за духов оркестър, 7 народни китки, 1 рапсодия, валсове, танга и румби, градски шлагери.

Дико Илиев
1898-1984

В края на житейския си път самоукият майстор става член на Съюза на българските композитори, удостоен е с високите държавни отличия „Заслужил деятел на културата“ и „Герой на социалистическия труд“.

„Днес името му носи улици, площади, фестивали, ледник на Антарктида. В Оряхово е създадена къща – музей „Дико Илиев“. За него БНТ създава филма „Пей ми песен: Дико Илиев“. От 1988 г. в Монтана се организира Празници на духовите оркестри „Дико Илиев“. На празниците си дават среща музиканти от цял свят. През 2003-а във Враца, по случай годишнината от рождението на композитора, е проведена научна сесия. През 2012 г. излиза книгата на Никола Намерански „Патриархът на българските хора и маршове“. През 2022 г. в Борисовата градина в София е открит негов паметник. През 2023 г. се навършват 125 години от рождението на Дико Илиев.

С музиката от дете. Дико Илиев е роден на 15 февруари 1898 г. в с. Карлуково, Луковитско, в семейството на Цона и Илия Дикови. Интересът му към музиката е от дете, сам изработвал върбови свирки. Вървяйки се от паша с животните, чул звука на

на фронта, през 1917 г., написва „Искърско хоро“ – първото у нас за духов оркестър. Другарите му споделяли: „Едва смогваше да записва музиката, която звучи в главата и душата му“.

След войните положил изпити и влязъл в оркестъра на Военното училище в София, който, заедно с Гвардейската музика, образувал сборния симфоничен оркестър на Софийската народна опера. Като първи тромбонист, Дико свирел в „Кармен“, „Травиата“, „Трубадур“ и др.

В родния край.

През 1920 г. създал семейство с красивата Анастасия. Средствата в столицата не достигали и те се

завърнали в Карлуково. Илиев се занимавал със земеделие, бил писар в с. Войводово, живял и в с. Букьовци, дн. град Мизия. Дали му 25 дека общинска земя, купил си и къща. Хлябът му бил сладък, но в душата му звучала музика. Свирел по сватби, кръщенета, панири и сборове из Оряховско и Белослатинско. Младият музикант популяризирил духовата музика, създал и ръководил духови оркестри в няколко села. Композирал мелодичните хора „Букьовско“, „Еленино“, „Грънчарско“ и др.

От 1931 г. свирел баритоновите партии в новосъздадения военен духов оркестър в Оряхово. Този е от най-силните му творчески периоди. Написва „Селски въздиш-

ки“, „Майски цветя“, „Варненско хоро“, „Оряховска идилгия“ и много други произведения. Две години служил в Софийския военен оркестър и отново се върнал в Оряхово. Благоотворно влияние му оказал диригентът Александър Вейнер – чех по произход.

Създател на музикални формации.

През Втората световна война Дико Илиев отново е на фронтовете. Тогава създава музикалната композиция „Народно ехо“. След войната основа Оряховското професионално околийско дружество на музикантите. Организира 19 професионални музикантски групи, в т. ч. прочутата Букьовска духова музика. Създал и много детски акордеонови трупи. През 1947 г. бил назначен за диригент на военния оркестър в Оряхово. В този период се раждат най-зрелите му творби: рапсодията „Танцът на жътварките“, „Дайчово хоро“, „Елено моме“, „Рипай, Гано“, „Кръшен венец“, „Латинино хоро“, маршове „Катюша“, „Младешка клетва“ и „Спиевци при Драва“, с който дълги години Радио София открива своята програма – без хонорари и без да се споменава името му. Бай Дико, както с обич го наричали, бил над тези неща: „А, бе, остави ги! Нали народът слуша тази музика и хората ми ги играят! Докато умра, ще ги играя и аз, па ша напиша още!“.

Самоукият композитор.

Самородният народен талант Дико Илиев бил скромнен и търпелив човек, говорел тихо и благо. Въпреки характерния си диалект, се изразявал много литературно. С малко думи казал много. Имал тънко чувство за хумор. Пишел много красиво, особено много, казал: „Пиша нотите също като лястовички, накацали по жиците“. Самоукият майстор безупречно свирел на всички медни инструменти – тромпет, флигорна, баритон, бас флигорна, туба, валдохорна. Имал страхотно ухо. Когато усетел различен тон от някой инструмент, не спирал целия оркестър, а само посочвал човека. Музикантите много обичали своя диригент. Заедно свирели по площади и вечеринки до сутринта. При пътувания му се полагала отделна палатка, но никога не я ползвал. Домът му също бил отворен за раздумки и песни. На една сватба случайно минал един циганин-дървар – Дайчо. Хвърлил дървата, ударил капа о земята и се хванал на хорото. Бай Дико много се впечатлил и кръстил едно от хората си на него – Дайчовото. Самият той прекрасно играл хора, като му харесало някое, веднага се хванал.

Александрийка. Историята на това право хоро е много тъжна. Две момиченца на Дико Илиев и съпругата му умираат. Третата дъщеря, Александрия, през 1935 г. умира от тежко заболяване на 14 години във Видин, където я прадили да учи. От бащината мъка се ражда хорото „Александрийка“. Бай Дико казал на жена си: „Ще живее нашата Александрия в хорото, във весело хоро ще жи-

вее!“ След това им се раждат един син – Илия, и дъщеря – пак я кръстили Александрия. Тя била много весел човек, пеела и играла. На всички празници тя повеждала хорото, никой не се хващал преди нея. Баща ѝ посветил хорото „Веселото Санче“. Но... починала от рак.

Дунавското хоро. Неповторимото хоро, превърнало се у нас в хороуден химн и символ на новогодишното веселие, звучало и при политането на Георги Иванов в Космоса. Създадено е през 1937

за духов оркестър.

Когато през 1983 г., 85-годишен, болен и почти спял, го завели на площада, той разпознал музикантите само с пипане. Всички плачели. За тях бай Дико бил не само диригентът, а и добрият човек, с изключителна душевност. И докато звучала музиката на неговото Дунавско хоро, от незрящите му очи потекли сълзи...

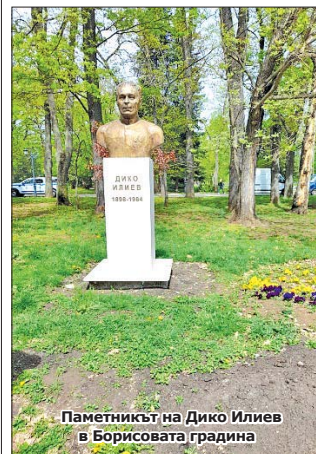
В Съюза на българските композитори. Композиторите не го признавали, защото нямал академично образование. На-

2008 г.

правили го член на съюза си, когато бил вече на 85. Не можел да види нито цветята, нито радостта в очите на хората. Предложението направил акад. Николай Кауфман, член на СБМ, който във филма на БНТ казва: „Доколкото си спомням, и Орфей не е завършил музикална академия“. А внукът на композитора, също Дико Илиев, живеещ в Смолян, казва: „Може ли човек, който е с четвърти клас, да композира такива неща. Това е Божа дарба!“.

Обичаният от народа Бай Дико все пак получил признание от държавната власт и музикалните среди. Всичко се променило, когато при посрещането на 1977 г. в резиденция „Бояна“ Тодор Живков, като на всяка Нова година, повел Дунавското хоро. Където и да го чуел, той винаги се хващал. Тогава казали на Гървия, че това хоро си има автор и му разказали за него. Живков веднага взел мерки и композитортът получил подобаващо признание. На 80-годишнината си през 1978 г. с указ той бил удостоен със званieto „Заслужил деятел на културата“. Когато най-сетне станал и член на СБМ, Дико Илиев живеел при дъщеря си Александрия в Михайловград, дн. Монтана. Продължавал да дирижира и да създава нови оркестри в селските читалища. Държавният глава лично отишъл да се срещне с него и му подарил часовник с надпис: „На Дико Илиев от Тодор Живков“. Признанието се превърнало в национално събитие. Започнали да се сипят награди, похвали и благодарности, а името на музиканта се изписвало с големи букви във вестниците и върху обложките на плочи...

Паметникът на Дико Илиев в Борисовата градина

нъж на някакъв празник бай Дико казал: „Я ми дайте две чаши, ще пия и от двете!“ А той не пиел. Взел той една виличка и почнал да трака по чашите така, че изсвирил „Дунавското хоро“. Всички били изумени. После им обяснил тънкостите на това „свирене“ – как да се чука по стъклото така, че да издава звук по ноти. Веднъж го похвалили, че е „музикант и половица“, а той отвърнал: „Няма такъв музикант – или си музикант, или не си!“ Едно хоро узрявало у него цяла година, малко по малко. Като станело напълно готово, го пишел

Ненадминатият майстор на българското хоро умира на 30 ноември 1984 г., погребан е в Монтана.

В българската музикална ськровищница Дико Илиев е уникално явление – феномен със самороден талант, при когото музиката не се търси, а извирва от душата. Той оставя огромно наследство. Творбите му са неизменна част от репертоара на духовите оркестри, на професионалните и самодейните състави. Така Маестрото остава завинаги в празниците на България...

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов.

Редакцията: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00